

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 6 juli 1993 door de Gemeenschapsminister van Media, Volwassenenvorming, Gehandicaptenbeleid, Sociale Hulp en Beroepsomscholing van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap "zur Festlegung der Anerkennungsbedingungen von Einrichtungen zur vorübergehenden Aufnahme und Betreuung von sozialen Notfällen", heeft op 21 september 1993 het volgend advies gegeven :

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt er in essentie toe, wat de Duitstalige Gemeenschap betreft, een regeling op te zetten inzake de erkenning (artikelen 1 tot 7) en de subsidiëring (artikel 8) van inrichtingen welke tijdelijk personen opnemen en begeleiden die zich in een door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn erkende sociale noodsituatie bevinden.

2. Het vaststellen van de ontworpen regeling kan kennelijk worden ingepast in de bevoegdheid inzake de bijstand aan personen - meer bepaald in die betreffende het beleid inzake maatschappelijk welzijn - welke aan de Duitstalige Gemeenschap is toegewezen door artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap juncto artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

3. De vaststelling dat de Duitstalige Gemeenschap onbetwistbaar bevoegd moet worden geacht om aangelegenheden als die welke het voorwerp zijn van het ontwerp-besluit te regelen, neemt uiteraard niet weg dat de mogelijkheid voor de Regering van de Duitstalige Gemeenschap om ter zake regelend op te treden afhankelijk is van het voorhanden zijn van de daartoe vereiste rechtsgrond.

.../...

Als uitvoerend orgaan van de Duitstalige Gemeenschap heeft de Regering immers geen andere bevoegdheden dan die welke haar uitdrukkelijk zijn toegekend hetzij door de Grondwet, hetzij door de organieke wet van 31 december 1983, hetzij door een decreet van de Duitstalige Gemeenschap, hetzij eventueel door een wetsbepaling die werd vastgesteld vóór de inwerkingtreding van de wet van 31 december 1983 en die, in een aangelegenheid welke door die wet aan de Gemeenschap werd toegewezen (of in onderwijsaangelegenheden), aan de Koning of aan een Minister verordenende bevoegdheid toekende (zie artikel 51 van de wet van 31 december 1983 juncto artikel 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

In de aanhef van het ontwerp-besluit wordt als rechtsgrond voor de ontworpen regeling artikel 2, § 1, 1º, "punt 7", aangewezen van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissies van openbare onderstand.

Luidens die bepaling van "punt 7", die in artikel 2, § 1, 1º, van de voornoemde wet werd ingevoegd door het koninklijk besluit van 10 augustus 1984 is, in afwijking van de principiële regeling vervat in artikel 1, 1º, van die wet, de commissie van openbare onderstand (lees : het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn) van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of het vreemdelingenregister was ingeschreven, bevoegd om de noodzakelijke steun te verlenen bij opname of gedurende het verblijf van een persoon "in een instelling of een inrichting die door de bevoegde overheid erkend is om

.../...

personen in noodsituaties op te vangen en hen tijdelijk te huisvesten en te begeleiden".

Met betrekking tot die wetsbepaling moet erop worden gewezen :

- dat ze een aangelegenheid regelt die uitdrukkelijk werd uitgesloten uit de bevoegdheid van de Gemeenschappen met betrekking tot het beleid inzake maatschappelijk welzijn (zie artikel 5, § 1, II, 2°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993);
- dat ze overigens na de inwerkingtreding van de wet van 31 december 1983 bij koninklijk besluit werd ingevoegd in de wet van 2 april 1965;
- dat ze bovendien niet uitdrukkelijk enige verordenende bevoegdheid opdraagt aan de uitvoerende macht;
- dat ze, in de mate dat ze handelt over "door de bevoegde overheid erkende" instellingen en inrichtingen, alleen impliciet bevestigt dat niet de federale overheden, maar de Gemeenschappen bevoegd zijn om de bedoelde erkenning te regelen en te verlenen; dat ze met andere woorden, wat de bevoegdheidsverdeling betreft, slechts een declaratieve en geen constitutieve waarde heeft; en dat ze wat betreft het uitoefenen van de bevoegdheid van de Gemeenschappen om de erkenningsregeling vast te stellen, er niet toe strekt - en er overigens niet zou kunnen toe

.../...

strekken - de organen van de Gemeenschappen aan te wijzen welke ter zake moeten optreden.

De conclusie uit het vorenstaande moet dan ook zijn dat de in de aanhef van het ontwerp vermelde wetsbepaling niet de vereiste rechtsgrond kan opleveren voor de ontworpen regeling. De Regering van de Duitstalige Gemeenschap zal ter zake slechts regelend kunnen optreden nadat ze daartoe zal zijn gemachtigd bij decreet van de Duitstalige Gemeenschap, welk decreet bovendien zelf de essentiële erkennings- en subsidiëringsregeling zal moeten bevatten.

Er kan worden gesuggereerd de vereiste decretale bepalingen op te nemen in het voorontwerp van decreet "zur Gewährung von Zuschüssen für die Einrichtung von Notaufnahmewohnungen", waarover de Raad van State op 8 juni 1993 het advies L. 22.246/8 heeft gegeven. Indien op die suggestie wordt ingegaan, zullen de in het voornoemde voorontwerp in te voegen bepalingen uiteraard vooraf voor advies aan de Raad van State moeten worden voorgelegd.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	staatsraad, voorzitter,
Mevrouwen	: S. VANDERHAEGEN, M.-R. BRACKE,	staatsraden,
de Heren	: J. GIJSSELS, A. ALLEN,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.